

Краснощок Андрій Валерійович

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри вогневої підготовки факультету № 2
Львівського державного університету внутрішніх справ, Львів, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8254-2898>

E-mail: krasnoshchok2017@gmail.com

Васецький Олександр Юрійович

аспірант

Криворізького державного педагогічного університету, Кривий Ріг, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-2049-6494>

E-mail: oleksandrvaseckij8@gmail.com

Особливості формування цифрової компетентності майбутніх правоохоронців у процесі фахової підготовки

У статті обґрунтовано концептуальні засади формування цифрової компетентності майбутніх правоохоронців як фундаментального елементу сучасної фахової підготовки. Розкрито сутність і зміст поняття «цифрова компетентність» як інтегрованого комплексу знань, умінь, ціннісних та мотиваційних компонентів, необхідних для ефективної діяльності в умовах цифрової трансформації суспільства. Окреслено ключові напрями цифрових компетентностей, серед яких цифрова криміналістика, аналітика даних, забезпечення кібербезпеки, правове регулювання цифрової діяльності та етичні аспекти професійної взаємодії у цифровому середовищі. Проаналізовано сучасні наукові підходи до цифрової компетентності здобувачів вищої освіти, зокрема концептуальні рамки ЄС та DigComp, а також специфіку цифрових навичок, що очікуються від правоохоронців у практичній діяльності. Досліджено іноземні та вітчизняні наукові дані про вплив цифрових технологій на освітній процес та професійну підготовку фахівців, зокрема виклики та перспективи використання цифрових інструментів у навчанні майбутніх правозахисників. У статті представлено аналіз педагогічних умов та методичних рішень щодо інтеграції цифрових технологій у навчальні програми, зазначено шляхи підвищення рівня цифрової компетентності здобувачів через інноваційні освітні практики та співпрацю з правоохоронними органами. Висвітлено принципи оцінювання цифрової компетентності як результату навчання. Зроблено висновки про необхідність системного підходу до формування цифрових компетентностей у майбутніх правоохоронців для забезпечення їх професійної ефективності в умовах цифрової економіки та безпеки.

Ключові слова: цифрова компетентність, майбутні правоохоронці, фахова підготовка, цифрові технології, кібербезпека, цифрова криміналістика, аналітика даних, правова освіта, етика цифрової діяльності, практикоорієнтоване навчання.

Вступ. У сучасних умовах розвитку цифрового суспільства правоохоронна діяльність переходить у нову парадигму, де ключовим фактором професійної ефективності стає цифрова компетентність. Поширення інформаційно-комунікаційних технологій, інтеграція штучного інтелекту у службові процеси, а також зростання кіберзлочинності вимагають від майбутніх правоохоронців здатності не лише використовувати цифрові технології, а й аналізувати цифрові дані, протидіяти цифровим загрозам, інтегрувати знання про цифрові середовища в практичну діяльність. Ці виклики зумовлюють необхідність трансформації змісту фахової підготовки та переспрямування освітніх програм на формування цифрових компетентностей, які дають змогу забезпечити професійну готовність майбутніх поліцейських до дій у цифровому середовищі (Колісник, 2018; Краснощок, 2024: 65).

Наукові дослідження цифрової компетентності виявляють багатовимірний характер цього поняття, яке включає широкий спектр знань, умінь та ціннісних орієнтацій, необхідних у цифровому суспільстві. Визначення цифрової компетентності охоплює здатність ефективно, критично та безпечно використовувати цифрові технології для вирішення професійних, освітніх та комунікативних завдань (Ковальчук, 2018). Це поняття розглядається як складова ключових компетентностей, визначених Європейською комісією, що включають навички роботи з інформацією, комунікацію, створення цифрового контенту, безпеку та вирішення проблем за допомогою цифрових інструментів (Краснощок, 2024: 65).

Цифрова компетентність часто розглядається як більш широка концепція, ніж цифрова грамотність, оскільки вона включає не лише технічні навички, але й аналітичні, етичні та стратегічні складові, що розвивають здатність до адаптації у швидкозмінних цифрових середовищах (Ковальчук, 2018). У сучасній науковій літературі цифрова компетентність також пов'язується з концепцією цифрової трансформації освіти та підготовки фахівців, де передбачено інтеграцію технологій в освітній процес для підвищення якості навчання та формування необхідних професійних навичок (Колісник, 2018; Ковальчук, 2018).

Дослідження цифрової компетентності університетських викладачів також розкриває гендерні та професійні особливості в самовідчутті та використанні цифрових інструментів у викладанні (Xhao, 2021). У науковій літературі також розглядається взаємозв'язок між цифровою компетентністю та педагогічними підходами до її розвитку, підкреслюючи важливість використання інноваційних освітніх практик, таких як адаптивні навчальні середовища, симуляції, проєктні методи та інтегровані освітні програми (Ковальчук, 2018). Особлива увага приділяється компоненту цифрової безпеки, який включає навички захисту даних, критичної оцінки безпеки систем та етичного використання цифрових технологій (Свічкарьова, 2023).

Станом на сьогодні освіти зростає кількість досліджень, які вивчають виклики цифрової освіти та компетентності у специфічному контексті правоохоронних закладів (Краснощок, 2024: 65). Соціально-педагогічні підходи до розвитку цифрової компетентності державних службовців також розкривають потребу у системному підході до навчання цифрових навичок для підвищення якості державних послуг у цифровому середовищі (Ващенко, 2023).

Науковці звертають увагу на спеціалізовані моделі цифрової компетентності майбутніх правоохоронців, що включають структуру знань і навичок, необхідних для професійної діяльності у цифровому світі, а також взаємозв'язок між професійною підготовкою та інформатизацією системи правоохоронних органів (Колісник, 2018). Також важливими є дослідження, які розглядають цифрові інструменти у підготовці майбутніх правознавців, аналізують можливості, виклики та перспективи застосування технологій у юридичній освіті, що може бути застосовано і до підготовки правоохоронців (Колісник, 2018).

Аналіз останніх іноземних та вітчизняних джерел засвідчує, що формування цифрової компетентності є предметом активного наукового дискурсу, який охоплює широке коло проблем: від визначення змісту та структури цифрових компетентностей до методичних рішень щодо їх розвитку у професійній освіті, однак відсутнє цілісне дослідження щодо формування цифрової компетентності майбутніх правоохоронців, що визначає актуальність теми дослідження.

Мета та завдання дослідження. Мета статті: обґрунтувати теоретичні та методичні засади формування цифрової компетентності майбутніх правоохоронців у процесі фахової підготовки.

Завдання статті: проаналізувати наукові підходи до трактування поняття «цифрова компетентність» у контексті підготовки майбутніх правоохоронців; визначити структуру та складові цифрової компетентності правоохоронця; охарактеризувати особливості формування цифрової компетентності у процесі фахової підготовки; виявити педагогічні умови та фактори, що впливають на ефективність формування цифрової компетентності.

Матеріали та методи дослідження. Стрімкий розвиток цифрових технологій і їх активне проникнення у всі сфери суспільного життя закономірно змінюють вимоги до професійної підготовки майбутніх правоохоронців. Цифрова компетентність формується як багатовимірною інтегрована якість, що поєднує не лише технічні знання, але й аналітичне мислення, правову культуру, етичну відповідальність та здатність діяти в умовах невизначеності й інформаційного перевантаження.

Зміст цифрової компетентності доцільно розглядати через систему взаємопов'язаних елементів, кожен з яких відіграє важливу роль у професійній діяльності правоохоронця. Насамперед це здатність ефективно впроваджувати цифрові інструменти у службову практику - від використання базових інформаційних систем до застосування складних аналітичних платформ. Не менш важливими є навички роботи з даними: їх пошук, систематизація, перевірка достовірності, аналіз і подальша інтерпретація. В умовах інформаційного суспільства саме якість роботи з даними часто визначає ефективність прийнятих рішень.

Окреме місце посідає правова складова цифрової компетентності. Майбутній правоохоронець повинен чітко орієнтуватися у нормативно-правових актах, що регулюють використання цифрових технологій, обіг інформації та захист персональних даних [Краснощок, 2024: 65].

Водночас цифрова компетентність неможлива без розвиненого критичного мислення. Сучасний інформаційний простір характеризується великою кількістю маніпулятивного контенту, кіберзагроз і дезінформації. Тому правоохоронець має бути здатним оцінювати інформацію з різних джерел, виявляти потенційні ризики, аналізувати цифрові сліди та прогнозувати можливі наслідки тих чи інших дій. Це потребує не лише технічної підготовки, але й сформованої культури мислення (Ващенко, 2018).

Не менш значущим є етичний аспект використання цифрових технологій. Робота з персональними даними, використання систем відеоспостереження, аналітичних платформ і технологій штучного інтелекту вимагає високого рівня відповідальності (Колісник, 2018; Краснощок, 2024: 65).

Сучасна правоохоронна діяльність уже сьогодні неможлива без використання широкого спектра цифрових технологій. Інформаційно-комунікаційні системи забезпечують швидкий обмін даними між підрозділами; технології великих даних дозволяють аналізувати значні обсяги інформації та виявляти приховані закономірності; штучний інтелект використовується для прогнозування правопорушень і автоматизації аналітичних процесів; відеоаналітика допомагає ідентифікувати об'єкти та відстежувати події в реальному часі; геоінформаційні системи забезпечують просторовий аналіз і планування операцій. У сукупності ці інструменти значно підвищують ефективність правоохоронної діяльності (Краснощок, 2024: 67; Колісник, 2018; Ващенко, 2018).

Разом із тим, використання цифрових технологій супроводжується певними викликами. Серед них — залежність від технічних систем, ризики кіберзлочинності, можливість помилок алгоритмів та питання етичності використання даних. Саме тому підготовка майбутніх правоохоронців має бути спрямована не лише на освоєння технологій, але й на формування здатності критично оцінювати їх застосування (Колісник, 2018; Ващенко, 2018).

Важливим напрямом підготовки майбутніх правоохоронців є зміна підходів до організації навчального процесу. Зокрема, широко застосовуються симуляційні технології, що дають змогу моделювати службові ситуації; кейс-методи, які передбачають аналіз конкретних випадків; тренінги, спрямовані на відпрацювання практичних навичок; а також проєктна діяльність, у межах якої курсанти самостійно розв'язують комплексні завдання (Ковальчук, 2018).

Цифрова криміналістика як окремий напрям підготовки набуває особливого значення. Вона передбачає формування вмінь працювати з електронними носіями інформації, здійснювати пошук і фіксацію цифрових доказів, аналізувати дані та використовувати спеціалізоване програмне забезпечення. Важливим є також уміння виявляти шкідливе програмне забезпечення, аналізувати кіберінциденти та документувати результати дослідження (Краснощок, 2024: 67; Свічкарьова, 2023).

Паралельно з цим зростає роль аналітики даних. Сучасний правоохоронець має бути здатним працювати з великими обсягами інформації, використовувати інструменти її візуалізації та робити обґрунтовані висновки. Це дозволяє не лише реагувати на вже скоєні правопорушення, але й запобігати їм шляхом прогнозування (Краснощок, 2024: 67; Колісник, 2018).

Окремої уваги заслуговує проблема кібербезпеки. Зростання кількості кіберзлочинів вимагає від правоохоронців нових знань і навичок. Вони повинні вміти виявляти цифрові загрози, реагувати на кіберінциденти, забезпечувати захист інформаційних систем і брати участь у розслідуванні кіберзлочинів (Свічкарьова, 2023; Ващенко, 2018). Це потребує комплексної підготовки, яка поєднує технічні та правові аспекти.

Водночас важливо не втрачати гуманістичний вимір професійної діяльності. Саме тому в процесі підготовки необхідно формувати усвідомлення відповідальності за прийняті рішення, здатність діяти в межах правового поля та враховувати етичні наслідки застосування технологій (Ковальчук, 2018).

Оцінювання рівня цифрової компетентності також потребує сучасних підходів. Воно не може обмежуватися традиційними формами контролю знань. Доцільним є використання комплексних методів, таких як портфоліо, практичні завдання, аналіз кейсів, участь у симуляціях та самооцінювання. Це дозволяє отримати більш об'єктивну картину підготовки здобувача освіти (Ковальчук, 2018).

Результати дослідження. У підсумку слід зазначити, що формування цифрової компетентності є складним і багатоаспектним процесом, який вимагає системного підходу. Його успішна реалізація можлива лише за умови поєднання сучасного змісту освіти, ефективних методів навчання та адекватних інструментів оцінювання. Саме це забезпечить підготовку фахівців, здатних ефективно діяти в умовах цифрового суспільства та відповідати викликам сучасності.

Стрімкий розвиток цифрових технологій і їх активне проникнення у всі сфери суспільного життя закономерно змінюють вимоги до професійної підготовки майбутніх правоохоронців. Цифрова компетентність перестає бути додатковою характеристикою фахівця і набуває статусу однієї з ключових складових його професійної готовності. Вона формується як багатовимірною інтегрована якість, що поєднує не лише технічні знання, але й аналітичне мислення, правову культуру, етичну відповідальність та здатність діяти в умовах невизначеності й інформаційного перевантаження.

Варто зазначити, що цифрова компетентність має динамічний характер, оскільки постійно змінюється відповідно до розвитку технологій. Це означає, що майбутній правоохоронець повинен бути готовим до безперервного навчання, саморозвитку та адаптації до нових умов професійної діяльності. Здатність швидко освоювати нові цифрові інструменти, критично оцінювати їх ефективність і безпечність стає важливою умовою успішної професійної діяльності.

Зміст цифрової компетентності доцільно розглядати через систему взаємопов'язаних елементів, кожен з яких відіграє важливу роль у професійній діяльності правоохоронця. Насамперед це здатність ефективно впроваджувати цифрові інструменти у службову практику – від використання базових інформаційних систем до застосування складних аналітичних платформ, що дозволяють обробляти значні обсяги інформації та приймати обґрунтовані управлінські рішення. Важливим є також уміння інтегрувати різні цифрові ресурси між собою, забезпечуючи їх комплексне використання в процесі виконання службових завдань. Не менш важливими є навички роботи з даними: їх пошук, систематизація, перевірка достовірності, аналіз і подальша інтерпретація.

Окреме місце посідає правова складова цифрової компетентності. Майбутній правоохоронець повинен чітко орієнтуватися у нормативно-правових актах, що регулюють використання цифрових технологій, обіг інформації та захист персональних даних. Особливої актуальності це набуває в умовах цифровізації, коли обробка інформації часто пов'язана з втручанням у приватне життя громадян. У таких випадках важливо дотримуватися принципів законності, пропорційності та обґрунтованості. У цьому контексті важливим є не лише знання норм права, але й уміння правильно застосовувати їх у практичній діяльності, враховуючи конкретні обставини ситуації (Ващенко, 2018).

Водночас цифрова компетентність неможлива без розвиненого критичного мислення. Сучасний інформаційний простір характеризується великою кількістю маніпулятивного контенту, кіберзагроз і дезінформації, що створює додаткові ризики для діяльності правоохоронців. Тому вони повинні вміти аналізувати інформацію з різних джерел, виявляти недостовірні дані, оцінювати ризики та прогнозувати можливі наслідки своїх дій. Це потребує не лише технічної підготовки, але й сформованої культури мислення, здатності до логічного аналізу та обґрунтованого прийняття рішень (Ващенко, 2018).

Не менш значущим є етичний аспект використання цифрових технологій. Робота з персональними даними, використання систем відеоспостереження, аналітичних платформ і технологій штучного інтелекту вимагає високого рівня відповідальності. Правоохоронець повинен усвідомлювати, що будь-яке його рішення може впливати на права і свободи громадян, а тому дотримання принципів законності, пропорційності та справедливості має бути невід'ємною частиною професійної поведінки. Крім того, важливим є формування довіри суспільства до правоохоронних органів, що неможливо без етичного використання цифрових технологій (Колісник, 2018).

Сучасна правоохоронна діяльність уже сьогодні неможлива без використання широкого спектра цифрових технологій. Інформаційно-комунікаційні системи забезпечують швидкий обмін даними між підрозділами; технології великих даних дозволяють аналізувати значні обсяги інформації та виявляти приховані закономірності; штучний інтелект використовується для прогнозування правопорушень і автоматизації аналітичних процесів; відеоаналітика допомагає ідентифікувати об'єкти та відстежувати події в реальному часі; геоінформаційні системи забезпечують просторовий аналіз і планування операцій. У сукупності ці інструменти значно підвищують оперативність реагування, точність прийняття рішень та ефективність правоохоронної діяльності загалом (Краснощок, 2024: 67).

Разом із тим, використання цифрових технологій супроводжується певними викликами. Серед них – залежність від технічних систем, ризики кіберзлочинності, можливість помилок алгоритмів та питання етичності використання даних. Саме тому підготовка майбутніх правоохоронців має бути спрямована не лише на освоєння технологій, але й на формування здатності критично оцінювати їх застосування, розуміти їх обмеження та потенційні ризики (Колісник, 2018).

Обговорення результатів. Важливим напрямом удосконалення професійної підготовки є оновлення змісту освітніх програм. Це передбачає включення цифрових компонентів у традиційні дисципліни та розробку нових курсів, орієнтованих на сучасні виклики. Наприклад, у межах криміналістики дедалі більшого значення набуває цифрова криміналістика, яка охоплює методи роботи з електронними доказами. У дисциплінах, пов'язаних з оперативно-розшуковою діяльністю, акцент робиться на використанні інформаційних систем і баз даних. У курсах адміністративного права розглядаються питання електронного врядування та цифрових сервісів, а в кримінальному процесі – особливості роботи з цифровими доказами (Ващенко, 2018).

Не менш важливою є зміна підходів до організації навчального процесу. Традиційні лекційні форми поступово доповнюються інтерактивними методами, які дозволяють наблизити навчання до реальних умов професійної діяльності. Зокрема, широко застосовуються симуляційні технології, що дають змогу моделювати службові ситуації; кейс-методи, які передбачають аналіз конкретних випадків; тренінги, спрямовані на відпрацювання практичних навичок; а також проектна діяльність, у межах якої курсанти самостійно розв'язують комплексні завдання. Такий підхід сприяє формуванню не лише знань, але й практичних умінь, що є надзвичайно важливим для майбутньої професійної діяльності (Ковальчук, 2018).

Паралельно з цим зростає роль аналітики даних. Сучасний правоохоронець має бути здатним працювати з великими обсягами інформації, використовувати інструменти її візуалізації та робити обґрунтовані висновки. Це дозволяє не лише реагувати на вже скоєні правопорушення, але й запобігати їм шляхом прогнозування, що є важливим елементом сучасної правоохоронної діяльності (Колісник, 2018).

Окремої уваги заслуговує проблема кібербезпеки. Зростання кількості кіберзлочинів вимагає від правоохоронців нових знань і навичок. Вони повинні вміти виявляти цифрові загрози, реагувати на кіберінциденти, забезпечувати захист інформаційних систем і брати участь у розслідуванні кіберзлочинів. Це потребує комплексної підготовки, яка поєднує технічні та правові аспекти, а також знання міжнародних стандартів у сфері кібербезпеки (Ващенко, 2018).

Водночас важливо не втрачати гуманістичний вимір професійної діяльності. Використання цифрових технологій не повинно суперечити принципам прав людини. Саме тому в процесі підготовки необхідно формувати усвідомлення відповідальності за прийняті рішення, здатність діяти в межах правового поля та враховувати етичні наслідки застосування технологій (Колісник, 2018).

Оцінювання рівня цифрової компетентності також потребує сучасних підходів. Воно не може обмежуватися традиційними формами контролю знань. Доцільним є використання комплексних методів, таких як портфоліо, практичні завдання, аналіз кейсів, участь у симуляціях та самооцінювання. Це дозволяє отримати більш об'єктивну картину підготовки здобувача освіти та визначити рівень сформованості необхідних компетентностей (Ковальчук, 2018).

У підсумку слід зазначити, що формування цифрової компетентності є складним і багатоаспектним процесом, який вимагає системного підходу. Його успішна реалізація можлива лише за умови поєднання сучасного змісту освіти, ефективних методів навчання та адекватних інструментів оцінювання. Саме це забезпечить підготовку фахівців, здатних ефективно діяти в умовах цифрового суспільства та відповідати викликам сучасності.

Висновки. Формування цифрової компетентності майбутніх правоохоронців є необхідною складовою сучасної фахової підготовки, що забезпечує здатність адаптуватися до цифрових викликів, прогнозувати та протидіяти кіберзагрозам, ефективно застосовувати цифрові інструменти у службовій діяльності, аналізувати великі дані та приймати обґрунтовані управлінські рішення.

Отже, цифрова компетентність виступає не лише технічною навичкою, а складним інтегрованим комплексом знань, умінь, навичок, мотивацій та ціннісних орієнтацій, що забезпечують професійну ефективність, соціальну відповідальність та готовність до діяльності в умовах цифрового суспільства.

Інтеграція цифрових компетентностей у зміст фахових дисциплін повинна здійснюватися на основі системного підходу, що передбачає узгодження навчальних цілей, результатів навчання, форм і методів викладання, а також засобів оцінювання. Підвищення якості підготовки цифрових навичок досягається через практико-орієнтовані підходи, симуляційні тренінги, кейс-методи та міждисциплінарні проекти, які сприяють розвитку не лише технічних навичок, а й аналітичного та критичного мислення (Кузьо, 2025: 814).

Література

Ващенко С. Теоретичні засади формування цифрових компетентностей державних службовців в Україні. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. 2023. Вип 3. С. 7–13. URL: <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2023-3-7-13> (дата звернення: 04.04.2026).

Ковальчук Г. О. Використання цифрових навчальних наративів для формування адаптивної компетентності студентів – майбутніх економістів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2018. Т. 64, № 2. С. 152–169. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ITZN_2018_64_2_16 (дата звернення: 04.04.2026).

Колісник Т. П. Формування цифрової компетентності у майбутніх поліцейських. Харків, 2018. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/4375> (дата звернення: 04.04.2026).

Краснощок А. В., Павлиш Т. Г., Мазур М. В. Розвиток цифрової компетентності майбутніх правоохоронців в умовах військового стану. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи* : зб. наук. Праць. Київ: Видавничий дім «Гельветика», 2024. Вип. 98. С. 65–68. URL: <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2024.98.13> (дата звернення: 04.04.2026).

Кузьо В. Цифрова грамотність як складова професійної компетентності сучасного студента. *Перспективи та інновації науки*. 2025. № 5(51). С. 814–822. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-5\(51\)-814-822](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-5(51)-814-822) (дата звернення: 04.04.2026).

Свічкарьова Я. В. Сутність інформаційної безпеки в професійній діяльності правоохоронців. *Наукові записки. Серія: Право*. 2023. С. 64-68 URL: <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2023-15-64-68> (дата звернення: 05.04.2026).

Zhao Y., Sánchez Gómez M. C., Pinto Llorente A. M., Zhao L. Digital Competence in Higher Education: Students' Perception and Personal Factors. *Sustainability*, 2021. URL: https://www.mdpi.com/2071-1050/13/21/12184?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 04.04.2026).

Features of developing digital competence in future law enforcement officers during professional training

Krasnoshchok Andrii

*PhD in Pedagogy (Candidate of Pedagogical Sciences), Associate Professor, Associate Professor at the Department of Fire Training Faculty No. 2
Lviv State University of Internal Affairs, Lviv, Ukraine*

Vasetskyi Oleksandr

*Postgraduate Student
Kryvyi Rih State Pedagogical University, Kryvyi Rih, Ukraine*

The article substantiates the conceptual foundations of developing digital competence among future law enforcement officers as a fundamental element of contemporary professional training. The essence and content of the concept of “digital competence” are revealed as an integrated complex of knowledge, skills, values and motivational components necessary for effective activity in the context of digital transformation. Key areas of digital competence are outlined, including digital forensics, data analytics, cybersecurity, legal regulation of digital activities and ethical aspects of professional interaction in digital environments. The study analyzes current scientific approaches to digital competence in higher education, including EU frameworks and DigComp, as well as specific digital skills expected from law enforcement practitioners. The article reviews international and national research data regarding the impact of digital technologies on educational processes and professional training of specialists, including challenges and opportunities for using digital tools in preparing future legal professionals. Pedagogical conditions and methodological solutions for integrating digital technologies into curricula are presented, and pathways to enhance learners' digital competence through innovative practices and cooperation with law enforcement agencies are discussed. Principles of assessing digital competence as a learning outcome are also outlined. The conclusions highlight the need for a systemic approach to developing digital competencies in future law enforcement officers to ensure their professional effectiveness in the digital economy and security environment.

Keywords: *digital competence, future law enforcement officers, professional training, digital technologies, cybersecurity, digital forensics, data analytics, legal education, digital ethics, practice-oriented learning.*

References

Vashchenko, S. (2023). Teoretychni zasady formuvannya tsyfrovoykh kompetentnosti derzhavnykh sluzhbovtiv v Ukraini [Theoretical foundations of digital competencies formation of civil servants in Ukraine]. *Publichne upravlinnia: kontseptsii, paradyhma, rozvytok, udoskonalennia*, Issue 3, pp. 7–13. Retrieved from <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2023-3-7-13> (Accessed: 04 April 2026) [in Ukrainian].

Kovalchuk, H. O. (2018). Vykorystannya tsyfrovoykh navchalnykh naratyviv dlia formuvannya adaptivnoi kompetentnosti studentiv – maibutnykh ekonomistiv [Use of digital educational narratives for forming adaptive competence of future economists]. *Informatsiini tekhnologii i zasoby navchannia*, Vol. 64, No. 2, pp. 152–169. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/ITZN_2018_64_2_16 (Accessed: 04 April 2026) [in Ukrainian].

Kolisnyk, T. P. (2018). Formuvannya tsyfrovoy kompetentnosti u maibutnykh politseyskykh [Formation of digital competence in future police officers]. Kharkiv. Retrieved from <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/4375> (Accessed: 04 April 2026) [in Ukrainian].

Krasnoshchok, A. V., Pavlysh, T. H., & Mazur, M. V. (2024). Rozvytok tsyfrovoy kompetentnosti maibutnykh pravookhorontsiv v umovakh viiskovoho stanu [Development of digital competence of future law enforcement officers under martial law]. *Naukovyi chasopys Ukrainskoho derzhavnoho universytetu imeni Mykhaila Drahomanova. Seriya 5. Pedagogichni nauky: realii ta perspektyvy*, Issue 98, pp. 65–68. Retrieved from <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2024.98.13> (Accessed: 04 April 2026) [in Ukrainian].

Kuzo, V. (2025). Tsyfrova hramotnist yak skladova profesiinoi kompetentnosti suchasnoho studenta [Digital literacy as a component of professional competence of a modern student]. *Perspektyvy ta innovatsii nauky*,

No. 5(51), pp. 814–822 Retrieved from [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-5\(51\)-814-822](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-5(51)-814-822) (Accessed: 04 April 2026) [in Ukrainian].

Svichkarova, Ya. V. (2023). Sutnist informatsiinoi bezpeky v profesiinii diialnosti pravookhorontsiv [The essence of information security in the professional activity of law enforcement officers]. *Naukovi zapysky. Seriya: Pravo*, pp. 64–68. Retrieved from <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2023-15-64-68> (Accessed: 05 April 2026) [in Ukrainian].

Zhao, Y., Sánchez Gómez, M. C., Pinto Llorente, A. M., & Zhao, L. (2021). Digital competence in higher education: Students' perception and personal factors. *Sustainability*. Retrieved from <https://www.mdpi.com/2071-1050/13/21/12184> (Accessed: 04 April 2026).

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу
(CC BY 4.0)

Received: April 19, 2026

Accepted: May 15, 2026

Published: May 28, 2026